

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ.

Δέν πρόκειται περί τοῦ κατὰ μέρος ὀργανισμοῦ τῆς Ἀθηναϊκῆς πολιτείας ἀλλὰ περί τῆς γενικῆς θεωρίας, ἣτις χαρακτηρίζει αὐτόν, ὅπως διὰ τῆς ἀπαραμίλλου εὐγλωττίας τοῦ ὁ Περικλῆς τὴν διετύπωσεν ἐν τῷ περιφήμῳ ἐπιταφίῳ λόγῳ, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐπίσημον κηδείαν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεσόντων ἀνδρῶν. Πρὶν μεταβῆ ἐπὶ τὸν ἔπαινον τῶν θανόντων πολεμιστῶν, ἐθεώρησε ἀρμονικὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τὴν ἐξέτασιν διὰ ποίου πολιτεύματος, διὰ ποίων θεσμῶν καὶ ἠθῶν ἀνέβη ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς εἰς τὸ μέγεθος τῆς ἀκμῆς του.

«Ἐχομεν πολίτευμα, εἶπε, τὸ ὁποῖον παρ' οὐδενὸς δανείζεται τοὺς νόμους αὐτοῦ· δέν μιμούμεθα ὅμοιους τοὺς ἄλλους, χρησιμεύομεν δὲ μᾶλλον ὡς παράδειγμα αὐτῶν. Ὀνομάζεται δὲ τὸ πολίτευμα ἡμῶν Δ η μ ο κ ρ α τ ί α, διότι εἶναι συντεταγμένον οὐχὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὀλίγων ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν. Καὶ κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὅλοι τοῦ ἴσου μετέχουσι, κατὰ δὲ τὴν κυβέρνησιν ἀναβιβάζονται εἰς αὐτὴν ὄχι προνομιοῦχοι ἀλλ' ἄξιοι καὶ ἐνάρετοι· οὐδεὶς δὲ πένης κωλύεται ἐκ τῆς ἀσημότητος αὐτοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του. Ζῶμεν ἐν τῇ κοινῶνιᾳ ἐλευθέρως καὶ δέν ἐρευνῶμεν μεθ' ὑποφίας τὴν τῶν ἄλλων ἰδιωτικὴν διαγωγὴν, οὔτε μεμφόμεθα τὸν πλησίον ἐὰν καθ' ἡδονὴν τι πράττῃ, οὐδαμῶς προσθέτοντες

ἡμῖν ἀζημίους μὲν λυπηράς δὲ τῇ ὄψει δυσαρεσκείας. Ἄνευοχλήτως δὲ κοινωνοῦντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ, ὅσον ἀφορᾷ τὸν δημόσιον ὑποτασσόμεθα ταῖς καθεστηκυίαις ἀρχαῖς καὶ τοῖς νόμοις, ἐμπνεόμενοι ἰδιαιτέρως ὑπὸ ἐκείνων τῶν θεσμῶν, οἵτινες κείνται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων καὶ, ἂν εἶναι ἄγραφοι, φέρουσιν αἰσχύνῃ ὁμολογουμένην εἰς τοὺς παραβάτας αὐτῶν.

«Περιπλέον ἐπορίσθημεν πλεῖστα μέσα ἀναπαύσεως πνευματικῆς, εἴτε ἀγῶνας καὶ ἑορτάς ἐπετείους τελοῦντες, εἴτε ἰδιαιτέρας εὐπρεπεῖς συντελοῦντες κατασκευάς, τῶν ὁποίων ἡ καθ' ἡμέραν τέρψις ἀπωθεῖ τὸ λυπηρόν. Ὅλα τὰ προϊόντα ὅλων τῶν μερῶν τῆς γῆς συρρέουσι ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει ἕνεκα τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Καὶ συμβαίνει ἡμῖν νὰ ἀπολαμβάνωμεν ἐκτὸς τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

«Ἡ ἡμετέρα πόλις εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ νόμος διώκων τοὺς ξένους ἀπὸ οἰουδήποτε μαθήματος ἢ θεάματος ἐπὶ τῷ φόβῳ μὴ ὁ ἐχθρὸς ἤθελεν ὠφελῆθῃ ἐξ αὐτοῦ· διότι ἐμπιστευόμεθα τὸ κύριον ὄχι εἰς τὰς παρασκευάς καὶ τὰς ἀπάτας, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐν τοῖς ἔργοις εὐψυχίαν ἡμῶν αὐτῶν. Καὶ ἐν ταῖς παιδείαις, οἳ μὲν δι' ἐπιπόνου ἀσκήσεως εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ, δαιτιώμενοι οὐχὶ ἐπιπόνως, χωροῦμεν πρὸς τοὺς κινδύνους ἐπίσης ἀτρόμητοι. Τεκμήριον δὲ τούτου εἶναι, ὅτι οἳ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐδέποτε μόνοι ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν συμμάχων τῶν στρατεύουσι καθ' ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ, ἐκστρατεύοντες κατὰ τῆς χώρας ἄλλων, εὐκόλως νικῶμεν, τὸ πλεῖστον μαχόμενοι κατὰ ἀμυνομένων ὑπὲρ τῆς χώρας αὐτῶν. Ἄθροον δὲ τὴν δύναμιν ἡμῶν οὐδεὶς ποτε πολέμιος συνήνητσε, διότι καὶ περὶ τὰ ναυτικὰ ἀσχολούμεθα καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς πέμπομεν ἀνδρας· ἐὰν δὲ πρὸς μικρόν τι μέρος τῆς δυνάμεως ἡμῶν συμπλακῶσι, νικήσαντες μὲν μεγαλαυχουσι ὅτι πάντας ἀπώθησαν ἡμᾶς, νικηθέντες δὲ

δικαιολογοῦνται ὅτι κατὰ πάντων ἡμῶν ἀντετάχθησαν. Ἐὰν δὲ ἀρέσκη ἡμῖν νὰ κινδυνεύωμεν ἀνέτως μᾶλλον ἢ δι' ἐπιπόνου ἀσκήσεως, ὄχι τόσον μετ' ἀνδρείας τὴν ὁποῖαν παράγει ἡ βία τῶν νόμων ὅσον μετ' ἀνδρείας τὴν ὁποῖαν δημιουργεῖ ἡ ἔμφυτος εὐψυχία ἡμῶν, — ἔχομεν τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν καταβάλλει ἡμᾶς προηγουμένως ἡ μελέτη τῶν ἐπικειμένων δεινῶν, κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς δοκιμασίας ἀποδεικνυόμεθα οὐχὶ ὀλιγώτερον τολμηροὶ ἐκείνων οἵτινες ἀδιακόπως μοχθοῦσι.

«Φιλοκαλοῦμεν μετὰ λιτότητος καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀνευ μαλακίας. Τὰ πλούτη ἡμῶν μεταχειρίζομεθα ἐν καιρῷ, μᾶλλον εἰς ἔργα παρὰ πρὸς ἐπίδειξιν. Νὰ ὁμολογῇ τις τὴν πενίαν τοῦ δὲν εἶναι αἰσχρόν· αἰσχιστόν ὅμως εἶναι νὰ μὴ τὴν ἀποφεύγῃ διὰ τῆς ἐργασίας. Παρ' ἡμῖν οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἐπιμελῶνται συγχρόνως καὶ τῶν οἰκείων καὶ τῶν δημοσίων, ὑπάρχουσι δὲ εἰδικοί ἐπιτηδευματαί, οἳ ὅποιοι δὲν γνωρίζουσι διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον τὴν πολιτικὴν. Μόνοι ἡμεῖς θεωροῦμεν τὸν πρὸς τὰ δημόσια πράγματα ἐντελῶς ἀλλότριον πολίτην οὐχὶ ὡς ἄνθρωπον εἰρηνικὸν ἀλλ' ὡς ὄν ἄχρηστον. Ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἐὰν αἱ κρίσεις ἡμῶν εἶναι ὀρθαὶ καὶ αἱ ἰδέαι ἡμῶν ἐπίσης, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ βλάπτον ἐν τοῖς ἔργοις δὲν εἶναι οἱ λόγοι ἀλλὰ μᾶλλον ἡ περίστασις ὅτι δὲν προεδίδαξαν οὗτοι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νὰ πραχθῶσιν ἔπρεπε. Διαφέρομεν δὲ ἀκόμη καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐνῷ ἡμεῖς τολμῶμεν πολὺ καὶ σκεπτόμεθα βαθέως περὶ τῶν ἡμετέρων ἐπιχειρήσεων, παρὰ τοῖς ἄλλοις ἢ μὲν ἀμάθεια θράσος φέρει ὁ δὲ λογισμὸς δειλίαν. Τῷ ὄντι δὲ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνώτερα ὄντα ἐκεῖνοι, οἳ ὅποιοι, γνωρίζοντες τὰ δεινὰ καὶ τὰ ἡδέα σαφέστατα, δὲν ἀποτρέπονται διὰ ταῦτα ἐκ τῶν κινδύνων. Καὶ κατὰ τὰς εὐεργεσίας δὲ διαφέρομεν πρὸς τοὺς πολλοὺς, διότι ὄχι λαμβάνοντες ἀλλὰ δίδοντες ἀποκτῶμεν φίλους. Πολὺ βεβαιότερος εἶναι ὁ φίλος ὁ εὐεργετῶν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ δια-

τηρήσει τοῦ εὐεργετουμένου τὴν εὐνοίαν, ἀπὸ τὸν εὐεργετούμενον ὅστις, γνωρίζων ὅτι θὰ ἀποδώσῃ τὴν εὐεργεσίαν οὐχὶ ὡς χάριν ἀλλ' ὡς χρέος, εἶναι διὰ τοῦτο ἀμβλύτερος. Μόνοι ἡμεῖς εὐεργετοῦμεν ἄνευ ἐπιλογισμοῦ συμφέροντος καὶ ἐν τῇ ἀφόβῳ ἐμπνεύσει τῆς γενναιότητος.

«Συνοπτικῶς δὲ λέγω, ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις εἶναι σχολεῖον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι προσωπικῶς φαίνεται μοι ἕκαστος ἡμῶν ἐπιδέξιος νὰ ἐκτελέσῃ πλεῖστα ἔργα μετὰ εὐκολίας καὶ κομψότητος. Ὅτι δὲ ὅσα λέγω δὲν εἶναι κομπορημοσύνη ἀλλὰ πραγματικὴ ἀλήθεια ἀποδεικνύει αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν τρόπων τούτων ἐκτησάμεθα. Διότι μόνη αὕτη ἀναφαίνεται κρείσσων τῶν ὑπαρχουσῶν πόλεων, καὶ μόνη δὲν κινεῖ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν νικωμένων ὑπ' αὐτῆς ἐχθρῶν καὶ δὲν παρέχει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀφορμὴν ὀργῆς ὅτι ὑπὸ ἀναξίων κυβερνῶνται. Διὰ μεγάλων δὲ ἀποδείξεων καὶ οὐχὶ ἀμάρτυρον βεβαιώσαντες τὴν δύναμιν τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν, θέλομεν θαυμάζεσθαι καὶ παρὰ τῶν νῦν ζώντων καὶ παρὰ τῶν μετέπειτα, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκη Ὀμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ἄλλου διὰ στίχων ἐπιχειροῦντος νὰ τέρψῃ τὸ παρόν. Τὸ ποιητικὸν πλάσμα εἶναι ὑποδεέστερον τῆς ἀληθείας· πάσαν δὲ θάλασσαν καὶ γῆν ἠναγκάσαμεν νὰ γείνωσι προσῆται εἰς τὴν ἡμετέραν τόλμην, πανταχοῦ ἐγειράντες αἰῶνια μνημεῖα εὐεργεσιῶν καὶ τιμωριῶν. Ὑπὲρ τοιαύτης λοιπὸν πόλεως, οἱ μὲν προκείμενοι πολεμισταὶ, μὴ νομίζοντες ἄξιον ἑαυτῶν νὰ τὴν στερηθῶσι, ἐτελεύτησαν γενναίως μαχόμενοι, οἱ δὲ ἐπιζῶντες εἰς πάντα θέλουσιν ἐκτεθῆ ὅπως τὴν ὑπερασπισθῶσιν.»

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΠΟΡΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.**

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1882 Β. Διατάγματος.

ἐχορηγήθησαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου δραχμαὶ 208,380 πρὸς διὰφόρους δήμους τῆς ἐπικρατείας (ἐκτὸς τῶν νέων ἐπαρχιῶν) ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς μηνιαῖα βοηθήματα τῶν ἐν τῷ πίνακι τοῦ διατάγματος μνημονευομένων δημοτικῶν σχολείων. Ὁ λόγος τῆς χρηματικῆς ταύτης ἐπικουρίας εἶναι ἡ ἀπορία τῶν εἰς οὓς ἀφορῶσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται βοηθήματα δήμων. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἐπεκράτησεν ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀρμονικὴ πρὸς τοὺς πράγματι ἐνδεεῖς δήμους διανομή. Προβαίνομεν ἀπλῶς εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν γενομένων καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν χορηγιῶν πρὸς τὰ διάφορα δημοτικά σχολεῖα.

Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.—Ἐπαρχία Ἀττικῆς δραχ. 1524, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀθηναίων (6 σχολεῖα) 1083, Πειραιῶς 54, Φυλῆς (2 σχολ.) 54, Μαραθῶνος (3 σχολ.) 135, Ὠρωπίων (5 σχολ.) 198. Ἐπαρχία Αἰγίνης δρ. 90, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Αἰγινητῶν (2 σχολ.) 63, Ἀγκιστρίου 27. Ἐπαρχία Μεγάρων δρ. 135, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Σαλαμίνοσ 18, Ἐλευσίνοσ (2 σχολ.) 72, Εἰδουλλίας 27, Ἐρυθρῶν 18. Ἐπαρχία Θηβῶν δρ. 190, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Θηβαίων 136, Αὐλίδοσ 18. Θεσπιῶν 18, Θίσβησ 18. Ἐπαρχία Λεβαδείας δρ. 162, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Λεβαδέων 18, Διστομίων (3 σχολ.) 63. Πέτρασ (2 σχολ.) 36, Ἀραχώβησ (2 σχολ.) 45.

Νομὸς Εὐβοίας.—Ἐπαρχία Χαλκίδοσ δρ. 288, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Χαλκιδέων 207, Νέων Ψαρῶν 45, Ληλαντιῶν 18, Αἰγίων 18. Ἐπαρχία Ξηροχωρίου δρ. 108, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Ἰστιαίων 18, Αἰδηψίων (4 σχολ.) 90. Ἐπαρχία Καρυστίας δρ. 366, ἧτοι διὰ τὸν δῆμον Κυμαίων (2 σχολ.) 36, Κοτυλαίων (5 σχολ.) 72, Δυστιῶν (3 σχολ.) 54, Κονιστριῶν 18, Στύρων (3 σχολ.) 54, Καρύστου (2 σχολ.) 33, Σκύρου (2 σχολ.) 36.

Αύλωνος 27. Ἐπαρχία Σχοπέλου διὰ τὸν δῆμον Σχοπέλου (4 σχολ.) 74.

Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. — Ἐπαρχία Φθιώτιδος δρ. 402 ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Φαλάρων 18, Πτελεατῶν (2 σχολ.) 36, Ὀμυλαίων 15, Σπερχειάδος 15, Μακρακώμης (3 σχολ.) 48, Τυμφρηστοῦ (5 σχολ.) 126, Νέας Μιζέλης (2 σχολ.) 72, Ὑπάτης 18, Κρεμαστῆς Λαρίσσης 54. Ἐπαρχία Δωρίδος δρ. 438, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Αἰγιτίου (3 σχολ.) 150, Ἰαίας (2 σχολ.) 54. Ποτιδανείας (2 σχολ.) 72, Βωμέας (3 σχολ.) 108, Κροκυλίου (3 σχολ.) 54. Ἐπαρχία Λοκρίδος δρ. 250, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀταλάντης (2 σχολ.) 105, Τιθορέας 15, Ἐλατείας (2 σχολ.) 40, Λαρύμνης (3 σχολ.) 45, Δαφνησίων 15, Θερμοπυλῶν 15, Δρυμίας 15. Ἐπαρχία Παρνασίδος δρ. 243, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀμφίσσης 18, Γαλαξειδίου 18, Κρίσσης (2 σχολ.) 45, Ἀντικύρας 27, Παρνασσιῶν 16, Καλλιέων (2 σχολ.) 30, Δωριέων (4 σχολ.) 63, Μυονίας 27.

Νομὸς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας. — Ἐπαρχία Μεσολογίου δρ. 540, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Μεσολογγίου (3 σχολ.) 468, Παραχελωίτιδος (2 σχολ.) 36, Μακρυνείας (2 σχολ.) 36. Ἐπαρχία Ναυπακτίας δρ. 243, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ναυπάκτου 18, Κλεπαίδος 2 σχολ.) 36, Πυλῆνης 18, Παρευνηίων 18, Ἀποδοτίας (5 σχολ.) 99, Ὀφιονείας 27, Προσχίου 27. Ἐπαρχία Εὐρυτανίας δρ. 309, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Καρπενησίων (5 σχολ.) 90, Εὐρυτανῶν (3 σχολ.) 48, Ἀρακυνθίων (2 σχολ.) 30, Κτημενίων 27, Παρακαμπυλίων 27, Ἀπεραντιῶν 27, Ἀγραίων (3 σχολ.) 45, Ἀγράφων 15. Ἐπαρχία Βάλτου δρ. 262, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀμβρακίας (4 σχολ.) 80, Στράτου (3 σχολ.) 92, Ἰδομένης (3 σχολ.) 65, Θυάμου 25. Ἐπαρχία Τριχωνίας δρ. 198, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀγρινίου (3 σχολ.) 81, Θέρμου (2 σχολ.) 36, Ἀμβρακίας 18, Παμφίας (3 σχολ.) 63. Ἐπαρχία Βονίτσης δρ.

210, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀνακτορίων (4 σχολ.) 66, Ἐχίνου (3 σχολ.) 45, Σολίου (2 σχολ.) 36, Ἀστακοῦ (3 σχολ.) 48, Οἰνιάδος 15.

Νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος. — Ἐπαρχία Πατρῶν δρ. 113, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Φαρῶν (3 σχολ.) 68, Ἐρινεοῦ 27, Τριταίας 18. Ἐπαρχία Αἰγιαλείας δρ. 78, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Αἰγείρας 18, Ἀκράτας 27, Αἰγίου 27. Ἐπαρχία Καλαβρύτων δρ. 521, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Καλαβρύτων (3 σχολ.) 74, Σουδενῶν (2 σχολ.) 56, Καλλιφωνίας 20, Λαπαθῶν 18, Κραθίδος 36, Φελλόης (2 σχολ.) 45, Νωνάκριδος (2 σχολ.) 38, Κερπινῆς 20, Λευκασίας 18, Κλειτορίας (2 σχολ.) 36, Ἀρσανείας (2 σχολ.) 52, Ψωφίδος (4 σχολ.) 90, Παίων 18. Ἐπαρχία Ἡλείας δρ. 487, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Λετρίνων 171, Ὠλενείων (3 σχολ.) 75, Ὀλυμπίων (2 σχολ.) 36, Λαμπείας (7 σχολ.) 205.

Νομὸς Μεσσηνίας. — Ἐπαρχία Καλαμῶν δρ. 81, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀμφείας 45, Ἀλαγωνείας (2 σχολ.) 36. Ἐπαρχία Μεσσήνης δρ. 126, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀριστομένους 48, Οἰχαλίας 18, Εὐας (3 σχολ.) 54, Ἰθώμης 18, Ἀνδανείας 18. Ἐπαρχία Πυλίας δρ. 162, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Πύλου (4 σχολ.) 63, Μεθώνης (2 σχολ.) 30, Κολλωνίδων (2 σχολ.) 36, Κορώνης (2 σχολ.) 33. Ἐπαρχία Τριφυλίας δρ. 61, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἐράνης 18, Φλεσιάδος 18, Αὐλώνος 25. Ἐπαρχία Ὀλυμπίας δρ. 150, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης (3 σχολ.) 48, Ἀλιφείρας 18, Σκιλλοῦντος 18, Βώλακος 15, Ἀρήνης 15, Φιγαλείας (2 σχολ.) 36.

Νομὸς Λακωνίας. — Ἐπαρχία Λακεδαιμόνος δρ. 260, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Σπάρτης (2 σχολ.) 36, Πελλάνης (2 σχολ.) 43, Καστορίου (2 σχολ.) 36, Σελλασίας 30, Θεραπνῶν (3 σχολ.) 54, Βρυσίων 25, Κροκεῶν 18, Μελιτινῆς 18. Ἐπαρχία Ἐπιδαύρου Λαμῆρας δρ. 315, ἤτοι διὰ τὸν δῆμον Ἀσωπεῦ (5 σχολ.) 137, Ζάρακος

(3 σχολ.) 85, Μονεμβασίας 25, Ἐλους (3 σχολ.) 45, Βοιωτῶν 25. Ἐπαρχία Γυθείου δρ. 84, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Καρυπόλεως 27, Κολοκυνθίου 27, Μαλευρίου (2 σχολ.) 30. Ἐπαρχία Οἰτύλου δρ. 319, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Οἰτύλου (5 σχολ.) 93, Λεύκτρου (4 σχολ.) 99, Καρδαμύλης 18, Ἀβίας (3 σχολ.) 56, Μέσης (2 σχολ.) 53.

Νομὸς Ἀρκαδίας. — Ἐπαρχία Μαντινείας δρ. 248, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Μανθυρέας (2 σχολ.) 50, Βαλτετσίου 15, Καλτεζῶν (2 σχολ.) 30, Τεγέας (3 σχολ.) 27, Ὀρχομενοῦ 27, Κορυθίου (2 σχολ.) 24, Φαλάνθου (3 σχολ.) 45, Νάσσωνος 15, Μαντινείας 15. Ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως δρ. 264, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως (3 σχολ.) 58, Λυκοσούρας (4 σχολ.) 91, Φαλαισίας (6 σχολ.) 115. Ἐπαρχία Γόρτυνος δρ. 429, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Δημητσάνης (2 σχολ.) 30, Τρικολώνων (2 σχολ.) 30, Λαγκαδίων (2 σχολ.) 43, Τροπαίων (2 σχολ.) 35, Γόρτυνος (4 σχολ.) 81, Κλείτορος (2 σχολ.) 36, Νυμφασίας (4 σχολ.) 63, Μολάοντος 18, Θελοπούσης 18, Ἐλευσίνος (5 σχολ.) 75. Ἐπαρχία Κυνουρίας δρ. 528, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Λιμναίων (3 σχολ.) 158, Γλυπείας 18, Πάρωνος (2 σχολ.) 72, Βρασιῶν (2 σχολ.) 30, Θυρέας (3 σχολ.) 61, Βερβαίων 54, Σελινοῦντος 18, Τανίας 72, Δολιανῶν (2 σχολ.) 45.

Νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. — Ἐπαρχία Ναυπλίας δρ. 182 ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ναυπλιέων 15, Μηδείας (2 σχολ.) 52, Παλαιᾶς Ἐπιδαύρου 45, Μινώας 45, Λήσσης 25. Ἐπαρχία Ἄργους δρ. 244, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ἄργους (2 σχολ.) 46, Προσυμαίων (2 σχολ.) 52, Μυκηνῶν 18, Λυρκείας 18, Ὑσιῶν (2 σχολ.) 36, Ἀλίας (3 σχολ.) 74. Ἐπαρχία Κορίνθου δρ. 532, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Τρικάλων (4 σχολ.) 135, Φενεοῦ 18, Σολυγείας (2 σχολ.) 36, Εὐρωστίνης (2 σχολ.) 43, Πελλήνης (3 σχολ.) 115, Περαιχώρας 54, Κλεωνῶν 95, Νεμέας 36. Ἐπαρχία Ὑδρας καὶ Τροιζηνίας δρ. 494, ἦτοι διὰ τὸν

δῆμον Ὑδρας (4 σχολ.) 170, Τροιζήνος 67, Δρυόπης 67, Μεθάνων 90. Ἐπαρχία Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος δρ. 344 ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Σπετσῶν (3 σχολ.) 135, Ἐρμιόνης (2 σχολ.) 45, Κρανιδίου (6 σχολ.) 144, Διδύμου 20. Ἐπαρχία Κυθήρων δρ. 303, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Κυθηρίων (3 σχολ.) 93, Ποταμίων (7 σχολ.) 210.

Νομὸς Κυκλάδων. — Ἐπαρχία Σύρου δρ. 237, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ἐρμουπόλεως 27, Σύρου (3 σχολ.) 72, Μυκόνου (3 σχολ.) 108. Ἐπαρχία Τήνου δρ. 207, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Τήνου (2 σχολ.) 27, Σωσθενίου (2 σχολ.) 45, Πανόρμου (3 σχολ.) 72, Περαιάς (3 σχολ.) 63. Ἐπαρχία Ἄνδρου δρ. 378, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ἄνδρου (6 σχολ.) 138, Κορθίου (4 σχολ.) 108, Γαυρίου (2 σχολ.) 30, Ἄρνης (3 σχολ.) 102. Ἐπαρχία Κέας δρ. 173, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Κέας (2 σχολ.) 54, Κύθνου (2 σχολ.) 45, Δρυοπίδος 27, Σερίφου (2 σχολ.) 47. Ἐπαρχία Νάξου δρ. 337, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Νάξου (2 σχολ.) 54, Τραγαίας (4 σχολ.) 111, Κορωνίδος (2 σχολ.) 54, Βύβλου (3 σχολ.) 72, Ἀπειραθίας 36. Ἐπαρχία Πάρου δρ. 108, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Πάρου (2 σχολ.) 36, Μαρπίσσης 27, Ὑρίας 27, Ναούσης 18. Ἐπαρχία Μήλου δρ. 256, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Μήλου 22, Ἀδάμαντος (2 σχολ.) 54, Σίφνου (3 σχολ.) 72, Κιμῶλου (2 σχολ.) 54, Φολεγάνδρου 27, Σικίνου 27. Ἐπαρχία Θήρας δρ. 444, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Θήρας 27, Ἐμπορείου 18, Καλλίστης (3 σχολ.) 60, Θηρασίας 22, Ἀμοργοῦ (2 σχολ.) 45, Αἰγιάλης (3 σχολ.) 120, Ἀνάφης 45, Ἴου 27, Οἴας 45.

Νομὸς Κερκύρας. — Ἐπαρχία Κερκύρας δρ. 130, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Κερκυραίων (2 σχολ.) 112, Διαποντίων 18. Ἐπαρχία Μέσης δρ. 171, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ποταμογειτόνων 18, Μεσοχωριτῶν (4 σχολ.) 72 Παρελίων 18, Λευκιμαίων (5 σχολ.) 45, Μελιτειέων 18. Ἐπαρχία Ὀρους δρ. 267 ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ἄπης

λιωτῶν (4 σχολ.) 126, Ἰστωναίων (3 σχολ.) 54, Ἀκρολοφίτων 36, Ἐπιζεφυρίων 18, Κασσωπαίων (2 σχολ.) 33. Ἐπαρχία Παξῶν δρ. 54, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Γαϊανῶν 27, Λακιωτῶν 27. Ἐπαρχία Λευκάδος δρ. 162, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Λευκάδος 36, Σφακιωτῶν 18, Καρυᾶς 18, Ἐξανθείας 18, Ἀπολλωνίων 18, Εὐγήρου 18, Ἐλλομένου 18, Ταφίων 18.

Νομοὶς Κεφαλλήνιας.—Ἐπαρχία Κραναίας δρ. 342, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Κρανίων 36, Λιθαθοῦς (4 σχολ.) 90, Δειλιναίων 27, Πρόνων (3 σχολ.) 63, Φαρακλάτων (2 σχολ.) 36, Ἐλιοῦ 36, Ὀμαλῶν (3 σχολ.) 54. Ἐπαρχία Σάμης δρ. 434, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Σαμαίων (4 σχολ.) 86, Δολιχίου (5 σχολ.) 87, Πυλαρέων (5 σχολ.) 126, Ἄσσου (6 σχολ.) 135. Ἐπαρχία Πάλλης δρ. 174, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Θηναίων (2 σχολ.) 30, Κατωγητῶν 54, Ἀνωγητῶν (4 σχολ.) 90. Ἐπαρχία Ἰθακῆς δρ. 207, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ἰθακησίων (3 σχολ.) 81, Κρανίων (2 σχολ.) 72, Νηριτίων 18, Πολυκτορίων (2 σχολ.) 36.

Νομοὶς Ζακύνθου.—Ἐπαρχία Ζακύνθου δρ. 933, ἦτοι διὰ τὸν δῆμον Ζακύνθου (3 σχολ.) 495, Ψωφίδος (3 σχολ.) 51, Ἀρκαδίων (3 σχολ.) 54, Ἰγρέων (2 σχολ.) 36, Μεσογαίων (3 σχολ.) 54, Ὀπιταϊδῶν (2 σχολ.) 36, Λιθακιάς (2 σχολ.) 36, Ἀρτεμισίων (2 σχολ.) 54, Ἐλατίων (3 σχολ.) 54, Ναφθίων (3 σχολ.) 63.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀπογραφῆς προκύπτει ἡ γενικὴ τάσις τῶν δημοσίων πρὸς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα χορηγιῶν. Πρόκειται περὶ 734 δημοτικῶν σχολείων, ἐκ τῶν ὁποίων, 630 εἶναι σχολεῖα ἀρρένων καὶ 94 σχολεῖα θηλέων. Ἐκαστος ἀπορεῖ διὰ τὴν ἄκραν δυσαναλογία τῆς κυβερνητικῆς μερίμνης. Ἐν τούτοις ἡ ἐκπαίδευσις τῆς γυναικὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἴσως τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν. Τὰ πλεῖστα τῶν δημοτικῶν σχολείων λαμβάνουσι μηνιαῖον βοήθημα 15 ἢ 18 ἢ 20 δραχμῶν, ὑπάρ-

χουσι μάλιστα τινὰ, ὡς π. γ. ἐν Τεγέα τῆς Μαντινείας εἰς τὰ ὁποῖα δίδετε ἀπλῶς ἐννεάδραχμον! Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ εὐνοούμενα δημοτικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς πρωταστατοῦσι τὰ ἐν Μεσολογγίῳ (πόλις τοῦ πρωθυπουργοῦ) καὶ ἐν Ζακύνθῳ (πόλις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐκπαίδευσως) λαμβάνοντα ἑκάτερον ἀνά δρ. 423. Μακάριαι αἱ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ τῶν ὑπουργῶν πόλεις ὑπὸ τόσας ἄλλας ἐπόψεις καὶ ἀκόμη ὑπ' αὐτὴν τὴν μικράν.

Γ. Δ.

ΗΛΕΚΤΡΟΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι δύναμις κινητικὴ, τοῦτο ἡ προχειροτέρα πείρα ἀποδεικνύει. Ἐπομένως κατ' ἀρχὴν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς διαφόρους πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρείας, εὐθὺς ὡς ἡ δύναμις αὐτὴ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης ἐδουλώθη, ἀνήκει εἰς εὐρύτατον στάδιον, ἐκ τοῦ ὁποῖου περιμένονται αἱ μεγαλειτέρας τῆς παγκοσμίου ἐπικοινωνίας μεταβολαί.

Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὴν σιδηροδρομίαν, ἡ κατ' αὐτὴν λειτουργία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τό γε νῦν ἔχον, ἀπαντᾶται ἐν τρισὶ σιδηραῖς ὁδοῖς, τὰς ὁποίας ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ ἐν Ὁλλανδίᾳ ὑπηρετοῦσιν οὐχὶ ἀτμομηχαναὶ ἀλλ' ἠλεκτρομηχαναί. Ἡ μὲν ἐν Γερμανίᾳ σιδηρὰ ὁδὸς, πλησίον τοῦ Βερολίνου ἐν Καρλότεμβουργ μεταξὺ Λίχτερφελδ καὶ Σπανδάουερ, ἀποτελεῖται ἐξ 9 ³/₁₀ χιλιομέτρων· ἡ δὲ ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἀπὸ Ρύσχ μέχρι Βυσχ Μίλλς, ἀποτελεῖται ἐκ 18 χιλιομέτρων· ἡ δὲ ἐν Ὁλλανδίᾳ, ἀπὸ Ζανδβέρτ εἰς Κοστφερλόρεν, ἀποτελεῖται ἐκ 2 ¹/₁₀ χιλιομέτρων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων σιδηρῶν ὁδῶν ἐν ἐνεργείᾳ νῦν ἠλεκτροδρομίας ὑπάρχουσιν παραχωρή-

σεις εις ὄργανισμὸν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἄλλων σημείων συγκοινωνίας. Μάλιστα ἐκ τῶν παραχωρήσεων τούτων πολλάι εἶναι ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως διὰ πάσης τῶν ἀναγκαίων ἔργων ἀκολουθίας. Αἱ κυριώτεραι μεταξὺ τῶν νέων τούτων γραμμῶν εἶναι αἱ ἐξῆς: Ἐν Αὐστρία κατὰ τὸ Μοϊδλινγ πλησίον τῆς Βιέννης ἐκτάσεως $2\frac{1}{2}$ χιλιομέτρων, ἐν Γερμανίᾳ μεταξὺ Βισβάδεν καὶ Νυρεμβέργης ἐκτάσεως 2 χιλιομέτρων, ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ Λονδῖνον μὲν μεταξὺ Σχάρρινγ καὶ Βατερλώ ἐκτάσεως $1\frac{2}{10}$ χιλιομέτρων, κατὰ τὴν Οὐαλλίαν δὲ ἐκτάσεως 60 χιλιομέτρων. Παραλείπομεν τὰς λοιπὰς τῆς ἠλεκτροσιδηροδρομίας γραμμάς, ὡς π. χ. τὴν ἐκτελουμένην ἤδη ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκτάσεως $1\frac{7}{10}$ χιλιομέτρων, ὡς καὶ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς εταιρίας Ἐδισσον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κινητικὴν δύναμιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐπὶ ἑνὸς τῶν πρωτευόντων σιδηροδρόμων τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς ἕκτασιν 80 χιλιομέτρων.

ΜΟΝΑΧΟΙ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ.

Γνωστὴ εἶναι ἡ ἐν Βελγίῳ ἐπιπράττης τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ 5,021,336 κατοίκων αὐτοῦ ἐν ἔτει 1869 μόνον 12,000 ἦσαν ἑτερόδοξοι, ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἀπεγράφησαν καθολικοί. Εἶναι ἄξιος σημειώσεως καὶ διὰ τὰς πολιτικὰς τύχας τοῦ Βελγίου σημαντικὸς ὁ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον προβιασμὸς τοῦ μοναχικοῦ ἐν αὐτῷ πληθυσμῷ. Ἐνῶ κατὰ τὸ 1856 τὰ ἀνδρικὰ μοναστήρια ὑπελογίζοντο ἐν Βελγίῳ εἰς 145 μετὰ 2,383 μοναχῶν, τῷ 1866 ἀνέβησαν εἰς 178 μετὰ 2,391 μοναχῶν, καὶ τῷ 1880 ἀνέβησαν εἰς 213 μετὰ 4,027 μοναχῶν· δηλαδή ἐν διαστήματι 24 ἐτῶν τὰ μὲν μοναστήρια ἠῤῥησαν κατὰ 68, οἱ δὲ μοναχοὶ κατὰ 1,744! — Ἡ

αὔξησις αὕτη ἐπὶ τῶν γυναικείων μοναστηρίων προκύπτει ἀκόμη μεγαλειτέρα κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίοδον. Ἐνῶ τῷ 1856 τὰ γυναικεῖα ἐν Βελγίῳ μοναστήρια ὑπελογίζοντο εἰς 648 μετὰ 12,247 μοναχῶν, τῷ 1866 ἀνέβησαν εἰς 1,136 μετὰ 15,171 μοναχῶν καὶ τῷ 1880 ἀνέβησαν εἰς 1,346 μετὰ 20,695 μοναχῶν· δηλαδή ἐν διαστήματι 24 ἐτῶν τὰ μὲν μοναστήρια ἠῤῥησαν κατὰ 698 ἤτοι ὑπερεδιπλασιάσθησαν, αἱ δὲ μοναχαὶ ἠῤῥησαν κατὰ 8,398!

Ἐν γένει κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἀνωτέρω ἀπογραφῶν εἰς 1,556 ἀναριθμίζονται τὰ ἐν Βελγίῳ μοναστήρια τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, περιλαμβάνοντα ὅμοῦ 24,672 ἀνθρώπους, ἐξ ὧν 20,755 εἶναι Βέλγοι καὶ 3,917 εἶναι ἀλλοδαποί. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐθνικότητος τὰ μὲν ἀνδρικὰ μοναστήρια περιέχουσι 3,009 Βέλγους καὶ 1,018 ἀλλοδαπούς, τὰ δὲ γυναικεῖα μοναστήρια περιέχουσι 17,746 Βέλγους καὶ 2,899 ἀλλοδαπούς. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν μοναχῶν τούτων ὑπάρχει καὶ ἕτερα τάξις μοναχῶν ἐν Βελγίῳ ἀνηκόντων εἰς μοναστήρια ἐκτὸς αὐτοῦ ἐγκαθιδρυμένα. Οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ ὑπολογίζονται εἰς 690, ἐξ ὧν 93 ἄνδρες (33 Βέλγοι καὶ 60 ἀλλοδαποὶ) καὶ 597 γυναῖκες (250 Βέλγαι καὶ 347 ἀλλοδαπαί).

Τὰ γενικὰ πορίσματα τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν μαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ μοναχισμὸς ἐν τῷ καθολικισμῷ λαμβάνει ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν καὶ ὅτι πάντως τὰ μεγάλα τῆς δυτικῆς καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης πολιτικοκοινωνικὰ ζητήματα ἐπηρεάζονται ἀπὸ τοῦ φαινομένου τούτου πολὺ πλείοτερον τοῦ ὅσον ὑποθέτουσιν οἱ θιασῶται τῶν προοδευτικῶν ἰδεῶν. Ὑπάρχουσι δύο ρεύματα, τῶν ὁποίων αἱ ἀντίθετοι διευθύνσεις εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένα. Ὑπολείπεται δὲ εἰς τὸ μέλλον ἡ περαιτέρω ἐκτύλιξις αὐτῶν.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Διὰ τοῦ νόμου τῆς 20 Μαΐου 1882 ἐδόθη πλήρης ἰσχύς εἰς τὴν ἀπὸ 14]26 Νοεμβρίου 1881 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας προξενικὴν σύμβασιν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ δικαιώματα, αἱ προνομίαι καὶ τὰ ἔργα τῶν ἐν ἑκατέρῳ Κράτει ἀμοιβαίως δεκτῶν προξένων, προξενικῶν πρακτόρων καὶ γραμματέων προξενείων ὠρίσθησαν ὡς ἑξῆς·

1. Ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ ἐγκαθιστᾷ γενικοὺς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους ἢ προξενικοὺς πράκτορας εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ ἐμπορικὰ κέντρα τῆς χώρας τοῦ ἐτέρου· ἐπιφυλάσσονται ὁμῶς ἀμφότερα τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίζωσι τὰ μέρη, ἅτινα ἤθελον κρίνει εὐλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν, ἐφαρμοζομένης ὁμῶς τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης εἰς πάσας τὰς Δυνάμεις. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες θέλουσιν ἀναλαμβάνει τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα, ἀφοῦ γίνωσι δεκτοὶ καὶ ἀναγνωρισθῶσι, κατὰ τοὺς εἰθισμένους τύπους, παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας, ἐν ἧ εἰσὶ κεκλημένοι νὰ ἐδρεύωσι. Τὰ ἐκτελεστήρια θέλουσι χορηγεῖσθαι αὐτοῖς ἀνεξόδως.

2. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες, οἱ ὄντες ὑπήκοοι τοῦ διορίζοντος αὐτοὺς Κράτους ἀπαλλάσσονται τῆς παροχῆς καταλυμάτων καὶ στρατιωτικῶν εἰσφορῶν, τῶν ἀμέσων καὶ προσωπικῶν φόρων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ κινήτων καὶ ἀντικειμένων πολυτελείας, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῶν δήμων, ἐκτὸς ἐὰν κατέχωσιν ἀκίνητα, ἢ ἐξασκῶσιν ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν, ὅποτε θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς ὅσους φόρους, βάρη ἢ τέλη πληρόνουσι καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι τῆς χώρας ἰδιοκτῆται ἀκινήτων, ἐμποροὶ ἢ βιομηχανοὶ. Δὲν

δύνανται νὰ συλληφθῶσι, μηδὲ νὰ φυλακισθῶσιν εἰμὴ διὰ πράξεις χαρακτηριζομένας καὶ τιμωρουμένας ὡς κακούργηματα ὑπὸ τῆς ποινικῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ἐν ἧ ἐδρεύουσιν. Ἐμποροὶ δὲ ὄντες, ὑπόκεινται εἰς προσωπικὴν κράτησιν μόνον διὰ πράξεις ἐμπορικὰς καὶ οὐχὶ δι' ἀστικὰς ὑποθέσεις. Ἐν περιπτώσει συλλήψεως προξένου τινος ἢ προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ πρεσβεία τοῦ ἔθνους του πρέπει ἀμέσως νὰ εἰδοποιηθῆται περὶ τούτου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας, ὅπου ἡ σύλληψις ἐγένετο.

3. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν ἐπὶ δικαστηρίου, ὡσάκις τὰ ἐγγώρια δικαστήρια κρίνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἄλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ προσκαλῆ αὐτοὺς ἐνώπιόν της δι' ἐπισήμου ἐγγράφου. ἐν ἧ περιπτώσει οἱ εἰρημένοι πράκτορες κωλύονται ἕνεκα λόγων ὑπηρεσίας ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ μόνον ἐν πολιτικαῖς ὑποθέσεσι, ἡ δικαστικὴ Ἀρχὴ θέλει μεταβαίνει εἰς τὴν κατοικίαν των, ἵνα λαμβάνῃ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν διὰ ζώσης ἢ θέλει ζητεῖ αὐτὴν ἐγγράφως, κατὰ τοὺς παρ' ἑκατέρῳ Κράτει ἰδιαιτέρους τύπους. Οἱ εἰρημένοι πράκτορες ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς προθεσμίας, ἣτις θέλει ὀρισθῆ αὐτοῖς πρὸς τοῦτο καὶ νὰ τῇ ἀποστείλωσι τὴν ἐγγράφον κατὰθεσιν, φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγιδὰ των.

4. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες δύνανται νὰ ἀναρτῶσιν ἐξωθεν τοῦ προξενικοῦ καταστήματος τὸν θυρεὸν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ἐμβλημάτων μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. «Γεν. Προξενεῖον, Προξενεῖον, Ὑποπροξενεῖον, ἢ Προξενικὸν Πρακτορεῖον τῆς . . .» Δύνανται ἐπίσης νὰ ὑψῶσι τὴν σημαίαν τῆς χώρας των ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ οἰκήματος, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκατίου, οὗτινος ἤθελον ἐπιβαίνει ἐν τῷ λιμένι πρὸς

ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἐξωτερικὰ ταῦτα σήματα οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐρμηνευθῶσιν ὡς ἀποτελοῦντα δικαίωμα ἀσύλου.

5. Τὰ προξενικὰ ἀρχεῖα ἔσονται πάντοτε ἀπαραβίαστα, αἱ δὲ τοπικαὶ Ἀρχαὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύνανται νὰ ἐξετάσωσι ἢ νὰ κατὰσχωσι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὰ ἐγγράφα. Τὰ ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἐντελῶς κεχωρισμένα ἀπὸ τῶν βιβλίων ἢ ἐγγράφων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν βιομηχανίαν, ἢν ἤθελον ἐξασκεῖ οἱ οἰκεῖοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες.

6. Ἐν περιπτώσει κωλύματος, ἀπουσίας ἢ θανάτου τῶν γενικῶν προξένων, προξένων ἢ ὑποπροξένων, οἱ γραμματεῖς, οἵτινες ἐν τῇ ιδιότητι αὐτῶν ταύτῃ εἰσήχθησαν ἤδη παρὰ ταῖς οἰκειάς Ἀρχαίς, θέλουσιν εἶσθαι αὐτοδικαίως δεκτοὶ εἰς προσωρινὴν ἐνάσκησιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θέλουσιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν ὡς ἐκεῖνοι ἐξαιρέσεων καὶ προνομίων.

7. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι καὶ πρόξενοι δύνανται, καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας των, νὰ διορίζωσιν ὑποπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας κατὰ τὰς πόλεις, τοὺς λιμένας καὶ τὰ μέρη τῆς οἰκείας αὐτῶν προξενικῆς περιφερείας, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐγκρίσεως τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως. Οἱ πράκτορες οὗτοι δύνανται ἀδιακρίτως νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν πολιτῶν ἑκατέρας τῶν χωρῶν ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν. θέλει χορηγεῖσθαι εἰς αὐτοὺς δίπλωμα ὑπὸ τοῦ διορίζοντος αὐτοὺς προξένου, ὑφ' οὗ τὰς διαταγὰς θέλουσι διατελεῖ, θέλουσι δ' ἀπολαύει τῶν αὐτῶν μετ' ἐκεῖνου προνομίων καὶ ἐξαιρέσεων ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς ἄνω παραγράφοις 2 καὶ 3. Οὕτως ἐννοεῖται εἰδικῶς ὅτι, ὡσάκις πρόξενός τις ἢ προξενικὸς πράκτωρ, διωρισμένος ἐν τινι λιμένι ἢ πόλει ἑκατέρας χώρας ἐκλεχθῆ ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς χώρας ταύτης, ὁ πρόξενος αὐτός ἢ πράκτωρ θέλει ἐξακολουθεῖ θεω-

ρούμενος ὡς ὑπήκοος τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ θέλει ἐπομένως ὑπάγεσθαι εἰς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς, οἵτινες διέπουσι τοὺς πολίτας τοῦ τόπου ἐνθα ἐδρεύει, χωρὶς ὅμως ἢ ὑποχρέωσις αὐτῇ νὰ παρακωλύῃ κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ προσβάλλῃ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν προξενικῶν ἀρχείων.

8. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες ἑκατέρας χώρας δύνανται ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς χορηγούμενης αὐτοῖς ἐξουσίας, νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς προξενικῆς περιφερείας των, ἵνα ποιῶσι παραστάσεις κατὰ πάσης παραβάσεως τῶν συμβάσεων καὶ συνθηκῶν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὑφισταμένων. καὶ κατὰ πάσης καταχρήσεως, καθ' ἧς οἱ ὁμοεθνεῖς αὐτῶν ἤθελον ἔχει παράπονα. Ἐὰν αἱ παραστάσεις αὐτῶν δὲν εἰσακουσθῶσι παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων, δύνανται νὰ προσφεύγωσιν, ἐλλείψει διπλωματικοῦ Πράκτορος τῆς χώρας των, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν.

9. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες ἑκατέρας χώρας, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ δέχωνται, εἴτε ἐν τῷ προξενικῷ αὐτῶν γραφείῳ, εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους αὐτῶν τὰς καταθέσεις τῶν πλοιαρχῶν, τῶν τοῦ πληρώματος, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν ἐμπόρων καὶ παντὸς ἄλλου πολίτου τῆς χώρας αὐτῶν. Δικαιοῦνται πρὸς τούτοις νὰ δέχωνται, ὡς συμβολαιογράφοι, τὰς διαθηκίκας διατάξεις τῶν ὁμοεθνῶν των. Οἱ εἰρημένοι πρόξενοι ἢ πράκτορες δύνανται νὰ δέχωνται καὶ συντάσσωσι πᾶσαν συμβολαιογραφικὴν πράξιν, μέλλουσαν νὰ ἐκτελεσθῆ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν, καὶ συναπτομένην, εἴτε μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν των μόνον, εἴτε μεταξὺ ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ὁμοεθνῶν των καὶ ἄλλων ἐκ τῶν διαμενοντῶν ἐν ᾧ τόπῳ ἐδρεύουσι, πρὸς τούτοις

δὲ καὶ πράξεις, καθ' ἃς συμβαλλόμενοι εἶναι πολῖται μόνον τῆς χώρας, ἐν ἧ οἱ πρόξενοι οὗτοι ἐδρεύουσιν, ὁσάκις αἱ πράξεις αὗται ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς κτήματα κείμενα ἢ ὑποθέσεις διεξακτέας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ πρόξενος ἢ ὁ πράκτωρ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου αἱ πράξεις αὗται συντάσσονται. Ὡς πρὸς τὰς συμβολαιογραφικὰς πράξεις, αἵτινες μέλλουσι νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν ᾧ τόπῳ ἐδρεύουσιν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι ἢ πράκτορες, δύνανται οὗτοι νὰ δέχωνται καὶ συντάσσωσιν ἐκείνας πάσας, καθ' ἃς συμβαλλόμενοι ἤθελον εἶσθαι μόνον ὁμοεθνεῖς των· πλὴν δὲ τούτων, καὶ τὰς συναπτομένας μεταξὺ ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν καὶ πολιτῶν τῆς χώρας, ἐν ἧ διαμένουσιν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ πράξεων, καθ' ἃς ἡ τοπικὴ νομοθεσία διαγράφει ὡς ἀπαραίτητον τὴν λειτουργίαν τοῦ δικαστοῦ ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου. Ὅσάκις αἱ ἄνω μνημονευόμεναι πράξεις ἀναφέρονται εἰς ἀκίνητα, δὲν θέλουσιν ἰσχύει, ἂν μὴ συνέπραξε καὶ περιέβαλεν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς του συμβολαιογράφου τῆς τοῦ τόπου ἢ ἄλλου δημόσιος λειτουργὸς αὐτοῦ. Οἱ πρόξενοι ἢ πράκτορες δύνανται ἐπίσης νὰ μεταφράζωσι καὶ ἐπικυρῶσι πᾶν εἶδος πράξεων καὶ ἐγγράφων προσερχομένων ἐκ τῶν ἀρχῶν ἢ ὑπαλλήλων τῆς χώρας των. Πᾶσαι αἱ προσημειωθεῖσαι πράξεις, προσηκόντως ἐπικεκυρωμένοι ὑπὸ τῶν εἰρημένων πρακτόρων καὶ περιβεβλημένοι τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τῶν προξενείων καὶ ὑποπροξενείων, θέλουσιν ἔχει ἐν ἑκατέρᾳ χώρᾳ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ τὸ αὐτὸ κύρος ὡς καὶ ἂν εἶχον συναφθῆ ἐνώπιον ἀρμοδίου συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου δημοσίου λειτουργοῦ ἢ πράκτορος ἑκατέρου Κράτους, ἀρκεῖ νὰ ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ τέλη σημάτων, καταχωρίσεως, ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο τέλος ἢ φορολογίαν, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς χώρας ἐνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων, ἀποσπασμάτων ἢ μεταφράσεων τῶν πρά-

ξεων τούτων· ἐὰν δὲ γείνη ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀκριβείας ἢ τῆς ἀθεντείας τῶν ἀντιγράφων τούτων, ἀποσπασμάτων, ἢ μεταφράσεων, τὰ οἰκεῖα δικαστήρια θέλουσιν ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας.

10. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες ἑκατέρας χώρας δύνανται νὰ μεταβίβωσιν αὐτοπροσώπως ἢ νὰ ἀποστέλλωσιν ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των, μετὰ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν εἰς ἐλευθεροκοινωνίαν, νὰ ἐπερωτῶσι τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ πλήρωμα, νὰ ἐξετάζωσι τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγράφα, νὰ δέχωνται τὰς περὶ τοῦ πλοῦ, τῆς διεύθυνσεως τοῦ πλοίου καὶ τῶν συμβάντων τοῦ διάπλου καταθέσεις αὐτῶν, νὰ συντάσσωσι τὰ δηλωτικὰ καὶ νὰ εὐκολύνωσι τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου· τέλος δὲ νὰ συνοδεύωσιν αὐτοὺς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ εἰς τὰ διοικητικὰ γραφεῖα τῆς χώρας, ὅπως χρησιμεύωσιν αὐτοῖς ὡς διερμηνεῖς καὶ πράκτορες, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των ἢ τὴν διατύπωσιν τῶν αἰτήσεων αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν νόμων ἑκατέρας χώρας προβλεπομένων περιπτώσεων, ὧν τὰς διατάξεις κατ' οὐδὲν μεταβάλλει ἢ προκειμένη διάταξις. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς χώρας, ἐν τοῖς λιμέσι τῆς ὁποίας ἐδρεύει πρόξενος ἢ προξενικὸς πράκτωρ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο Κρατῶν, δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἄλλας ἐρεύνας ἢ ἐπισκέψεις, πλὴν τῶν συνήθων τελωνιακῶν καὶ ὑγειονομικῶν, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου προηγουμένως τὸν εἰρημένον πρόξενον ἢ πράκτορα ὅπως δυνήθη νὰ παραστῆ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀπειθυνομένη εἰς τὸν πρόξενον, ὑποπρόξενον ἢ προξενικὸν πράκτορα πρόσκλησις θέλει ὀρίζει ὥραν ἀκριβῆ. Ἄν δ' οὗτος δὲν προσέλθῃ αὐτοπροσώπως ἢ δὲν ἀποστέλλῃ πληρεξούσιόν του, ἢ ἐνέργεια γενήσεται ἐν ἀπουσίᾳ του.

11. Ἐπὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν λιμενικὴν

ἀστυνομίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, πραγμάτων καὶ ἐπίπλων θέλουσι τηρεῖσθαι οἱ νόμοι, διατάξεις καὶ κανονισμοὶ τῆς χώρας. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες ἐπιφορτίζονται ἀποκλειστικῶς τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους αὐτῶν. Αὐτοὶ λύουσιν ἐπομένως τὰς οἰουδήποτε εἰδους διενέξεις, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τοῦ πλοιοῦ, τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου καὶ τῶν ναυτῶν, καὶ ἰδίως τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμοιβαίως συμπεφωνημένων ὑποχρεώσεων. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ παρεμβῶσιν, εἰμὴ ὁσάκις αἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου συμβᾶσαι ἀταξίαι ἤθελον εἶσθαι τοιαῦται, ὥστε νὰ ταράξωσιν τὴν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἢ ἐν τῷ λιμένι δημοσίαν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἢ ὁσάκις πρόσωπόν τι ἐγχώριον, ἢ μὴ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ πληρώματος, ἤθελον εὔρεθῆ ἀναμεμιγμένον εἰς αὐτάς. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ θέλουσι περιορίζεσθαι εἰς τὴν παροχὴν τῆς συνδρομῆς αὐτῶν εἰς τοὺς προξένους, πποπροξένους ἢ προξενικοὺς πράκτορας, ἐὰν οὔτοι ἐπικαλεσθῶσιν αὐτὴν, ὅπως συλληφθῆ καὶ ἀποσταλῆ εἰς τὸ πλοῖον, ἢ ὅπως φυλακισθῆ πᾶς ὁ ἐν τῷ ναυτολογίῳ ἐγγεγραμμένος, ὁσάκις οἱ ἐν λόγῳ πράκτορες ἤθελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ διατηρηθῶσιν οὔτοι ἐν κρατῆσει, οἱ εἰρημένοι πράκτορες θέλουσιν εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἐπισήμως τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς ἀρχάς, ὅσω τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

12. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες, δύνανται νὰ συλλαμβάνωσιν καὶ ἀποστέλλωσιν εἴτε εἰς τὸ πλοῖον, εἴτε εἰς τὴν πατρίδα των τοὺς ναύτας καὶ πάντα ἄλλον, ὅπωςδῆποτε ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους αὐτῶν, οἵτινες ἤθελον δραπετεύσει ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς

ἐκατέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν. Πρὸς τοῦτο ὀφείλουσι νὰ ἀποδείνωσιν ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, καὶ νὰ ἀποδείκνῳσι διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ναυτολογίου, ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀποσπασματι προσηκόντως κεκυρωμένῳ, ἢ ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων, ἢ, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσε, διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀντιγράφου, εἴτε ἐπισήμου ἀποσπασματος τῶν ἐγγράφων τούτων, ὅτι τὰ ζητούμενα πρόσωπα ἀπετέλουν ἀληθῶς μέρος τοῦ πληρώματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει των ταύτη, οὔτω δεδικοιολογημένη, ἢ τοπικῇ ἀρχῇ δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῆ τὴν παράδοσιν τῶν λιποτακτῶν. Εἰς τοὺς εἰρημένους προξενικοὺς ὑπαλλήλους θέλει παρέχεσθαι ἐπίσης πᾶσα συνδρομὴ καὶ βοήθεια πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ σύλληψιν τῶν δραπετῶν τούτων, οἵτινες ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει καὶ τῇ δαπάνῃ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, θέλουσι κρατεῖσθαι ἐν φυλακῇ, μέχρις οὗ παραστῆ εὐκαιρία πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα των. Ἐν ἐν τούτοις ἢ εὐκαιρία αὕτη δὲν παραστῆ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἢ ἂν αἱ δαπάναι τῆς κρατήσεως αὐτῶν δὲν καταβάλλωνται τακτικῶς, οἱ εἰρημένοι δραπέται θέλουσιν ἀποφυλακίζεσθαι καὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ συλληφθῶσιν ἐκ νέου ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ. Ἐν ὁ δραπέτης διέπραξε κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἢ τοπικῇ ἀρχῇ δύνανται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἐκδοθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ἐντελῶς ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦσιν, ὅτι οἱ ναῦται ἢ ἄλλα πρόσωπα τοῦ πληρώματος, ὅσοι ἤθελον εἶσθαι πολῖται τῆς χώρας, ἐν ἣ ἐγένετο ἢ ἀπόδρασις, ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὀρισμῶν.

13. Ὅσάκις μεταξὺ τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν καὶ ἀσφαλιστῶν δὲν ὑπάρχει ἐναντία συμφωνία, πᾶσα ναυσιβλάβεια, ἣν ἤθελον ὑποστῆ τὰ πλοῖα ἐκατέρας χώρας κατὰ τὸν πλοῦν, εἴτε οἰκειοθελῶς, εἴτε ἐξ ἀνάγκης εἰς-

πλέοντα εις τούς λιμένας ἑκατέρας χώρας, θέλει κανονίζεσθαι ὑπὸ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων, ὑποπροξένων ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων τοῦ ἔθνους των, ἐκτὸς μόνον ἐὰν κατὰ τὴν ναυσιβλάβειαν ταύτην ἐνδιαφέρονται ὑπήκοοι τῆς χώρας, ἐν ἧ ἔδρεύουσιν οἱ ῥηθέντες προξενικοί πράκτορες, ἢ ὑπήκοοι τρίτης Δυναμείως· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐλλείψει ἰδιωτικοῦ συνυποσχετικοῦ μεταξὺ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, αἱ ναυσιβλάβειαι οὐταὶ θέλουσι κανονίζεσθαι ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

14. Ὅσακις πλοῖόν τι, ἀνῆκον εἰς τὴν κυβέρνησιν ἢ εἰς πολίτας ἑκατέρας τῶν δύο χωρῶν, ναυαγήσῃ ἢ ἐξοκείλῃ εἰς τὰ παράλια τῆς ἄλλης, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιήσωσιν ὅ,τι τάχιον τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον, ὑποπρόξενον ἢ προξενικὸν πράκτορα, τὸν ἐγγύτερον τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος. Πᾶσαι αἱ ἐργασίαι πρὸς ναυαγιαίρεσιν πλοίων γερμανικῶν, ἅτινα ἤθελον ναυαγήσει ἢ ἐξοκείλει εἰς ἑλληνικὰ παράλια, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας, ὡς ἐπίσης πᾶσαι αἱ ἐργασίαι πρὸς ναυαγιαίρεσιν ἑλληνικῶν πλοίων, ἅτινα ἤθελον ναυαγήσει ἢ ἐξοκείλει εἰς γερμανικὰ παράλια, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες δὲν θέλουσιν ἐπεμβαίνειν, ἢ μόνον ὅπως ἐπιτηρῶσι τὰς ἐργασίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ἐπισκευήν, τὴν ἐπισίτισιν ἢ τὴν πώλησιν, ἐὰν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, τοῦ ναυαγήσαντος ἢ ἐξοκείλαντος πλοίου, ὡς καὶ τῶν διασωθέντων ἐμπορευμάτων ἢ φορτίου. Ἡ κατὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν παρέμβασις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν δὲν θέλει παρέχει ἀφορμὴν εἰς εἰσπραξίν οὐδενὸς εἶδους ἐξόδου, πλὴν ἐκείνων μόνον, ὅσα ἤθελον ἀπαιτήσῃ αἱ ἐργασίαι τῆς ναυαγιαίρεσεως καὶ ἡ διατήρησις τῶν περισωθέντων πραγμάτων, ὡς καὶ τῶν ἐπιβαρυνόντων ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει τὰ πλοῖα τῆς χώρας. Ὑπαρχούσης ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυα-

γήσαντος ἢ ἐξοκείλαντος πλοίου, τὰ προμνημονευθέντα μέτρα ἀνάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Τὰ διασωθέντα ἐμπορεύματα καὶ πράγματα εἰς οὐδενὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος πληρωμὴν ὑπόκεινται, ἐκτὸς ἂν εἰσαχθῶσιν εἰς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

15. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως Γερμανοῦ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἑλληνοῦ ἐν Γερμανίᾳ, ἐν ᾧ τόπῳ ἔδρεύει γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος τῆς χώρας τοῦ θανόντος, ἢ ἐγγὺς τοῦ τόπου τούτου, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν προξενικὴν ἀρχήν. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ἐπίσης νὰ εἰδοποιῇ τὰς τοπικὰς ἀρχάς, ὅσακις πρώτη πληροφορηθῇ περὶ τοῦ θανάτου. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιθέτῃ σφραγίδας, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἐπὶ πάντων τῶν πραγμάτων, ἐπίπλων καὶ ἐγγράφων τοῦ θανόντος, εἰδοποιούσα περὶ τούτου τὴν ἀρμοδιαν τοπικὴν ἀρχήν, ἥτις δύναται νὰ παρίσταται καὶ νὰ ἐπιθέτῃ ἐπίσης τὰς σφραγίδας τῆς. Αἱ διπλαῖ σφραγίδες δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἄνευ τῆς παρουσίας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Οὐχ ἦττον, ἐὰν ἡ τοπικὴ ἀρχὴ, προσκληθεῖσα πρότερον παρὰ τῆς προξενικῆς, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διπλῶν σφραγίδων, δὲν παρουσιασθῇ ἐντὸς 48 ὥρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, ἢ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ προβῇ μόνῃ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, θέλει συντάσσει ἀπογραφὴν πάσης τῆς περιουσίας καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ θανόντος, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐὰν, κατόπιν τῆς ἀνωτέρω εἰδοποιήσεως, ἤθελον αὐτὴ παραστῇ ἐπὶ τούτῳ. Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ θέλει ὑπογράφει τὰ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῆς συνταχθησόμενα πρακτικά, μὴ δυναμένη νὰ ἀπαιτήσῃ, διὰ τὴν εἰς τὰς πράξεις ταύτας ἐξ ἐπαγγέλματος παρέμβασίν τῆς, οἰουδήποτε εἶδους δικαίωματα.

16. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί θέλουσιν ἐνεργεῖ τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἐθιζομένας ἢ ὑπὸ τῶν νόμων αὐτῆς διαγραφόμενας δημοσιεύσεις, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας καὶ τὴν πρόσκλησιν τῶν κληρονόμων ἢ πιστωτῶν, καὶ θέλουσιν ἀνακοινοῖ τὰς δημοσιεύσεις ταύτας εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν, χωρὶς τοῦτο νὰ ἐπηρεάζῃ τὰς δημοσιεύσεις, ἃς ἤθελεν αὐτὴ ἐνεργῆσαι.

17. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ πωλῇ διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐδρεύει, διαγεγραμμένους τύπους καὶ τὰ αὐτόθι ἔθιμα, πάντα τὰ κινητὰ ἀντικείμενα τῆς κληρονομίας, τὰ ἐπιδεκτικὰ φθορᾶς, καὶ πάντα ὅσων ἢ αὐτούσιος διατήρησις ἤθελεν ἐπιφέρει δαπάνας ἐπαχθεῖς τῇ κληρονομίᾳ.

18. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διατηρῇ ὡς παρακαταθήκην, ὑπαγομένην εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας, τὰ ἀπογραφέντα πράγματα καὶ χρηματικὰς ἀξίας, τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσπραχθεῖσων πιστώσεων, καὶ τῶν ληφθέντων εἰσοδημάτων, ὡς καὶ τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως τῶν ἐπίπλων, ἐὰν τοιαύτη ἐγένετο, μέχρι τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας τῶν παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς γενομένων δημοσιύσεων περὶ τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας, ἢ μέχρι παρελεύσεως ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου, ἐὰν δὲν ἐγένετο δημοσίευσίς ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Οὐχ ἤττον ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ προαφαιρῇ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ πρσιόντος τῆς κληρονομίας, τὰ ἐξοδα τῆς τελευταίας ἀσθενείας καὶ τῆς κηδείας τοῦ θανόντος, τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ ἐνοίκια, τὰ δικαστικά καὶ προξενικὰ ἐξοδα καὶ ἄλλα παρομοίως φύσεως, ὡς καὶ τὰ ἐξοδα τῆς συντηρήσεως τῆς οικογενείας τοῦ θανόντος, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη.

19. Ἐπιφυλάξει τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὠρισμένων, ὁ πρόξενος δικαιούται νὰ λάβῃ ὡς πρὸς τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον κληρονομίαν τοῦ θανόντος, πάντα τὰ

συντηρητικὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἤθελε κρίνει σύμφορα εἰς τοὺς κληρονόμους. Δύναται νὰ τὴν διαχειρίζεται εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ πληρεξουσίων, ἐκλελεγμένων παρ' αὐτοῦ καὶ ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματί του, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραλαμβάνῃ τὰς εἰς τὸν θανόντα ἀνηκούσας ἀξίας, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι κατατεθειμένοι εἴτε ἐν δημοσίοις ταμείοις, εἴτε παρ' ἰδιώταις.

20. Ἐὰν, κατὰ τὸ ἐν τῇ 18ῃ παραγράφῳ χρονικὸν διάστημα, ἀναφυῇ ἀμφισβήτησις τις ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις, αἵτινες δύναται νὰ προκύψωσι κατὰ τῶν κινητῶν τῆς κληρονομίας ἐκ μέρους ὑπηκόων τῆς χώρας ἢ ὑπηκόων τρίτης τινὸς Δυνάμεως, ἢ περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τούτων ἀπόφασις, καθόσον αὐταὶ δὲν στηρίζονται ἐπὶ δικαίωματος κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος, ἀπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐγγώρια δικαστήρια. Ἄν τὸ ἐνεργητικὸν τῆς κληρονομίας δὲν ἐπαρκῆ εἰς ὄλοσχερῆ πληρωμὴν τῶν πιστώσεων, οἱ πιστωταὶ δύναται, ἐὰν οἱ ἐγγώριοι νόμοι τὸ ἐπιτρέπωσι, νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς ἀρμόδιας τοπικῆς ἀρχῆς τὴν κήρυξιν αὐτῆς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Τῆς προκηρύξεως ταύτης γενομένης, πάντα τὰ ἐγγράφα πράγματα ἢ ἀξίαι, ἀνήκουσαι εἰς τὴν κληρονομίαν, θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὴν ἀρμόδιαν τοπικὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως, ἢ δὲ προξενικὴ ἀρχὴ μένει ἐπιτετραμμένη τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν συμφερόντων τῶν ὁμοεθνῶν τῆς.

21. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῇ ἄνω 18ῃ παραγράφῳ τεταγμένης προθεσμίας, ἐὰν οὐδεμία ὑπάρχῃ ἀπαίτησις, ἢ προξενικὴ ἀρχὴ, ἀφοῦ ἐξοφλήσῃ, κατὰ τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἰσχυρούσας διατιμήσεις, πάσας τὰς δαπάνας καὶ τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ἐπιβαρύνοντας τὴν κληρονομίαν, λαμβάνει ὀριστικὴν αὐτῆς κατοχὴν, ἐκκαθαρίζει δὲ καὶ μεταβιβάζει αὐτὴν εἰς τοὺς δικαιούχους, μόνον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς Κυβέρνησιν ὀφείλουσα περὶ τούτου λόγον.

22. Ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασιν, ἅτινα ἤθελον ἀναφυῆ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν ἑκατέρᾳ χώρᾳ κληρονομιῶν τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν, οἱ οἰκεῖοι γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, καὶ ὑποπρόξενοι θέλουσιν ἐκπροσωπεῖ αὐτοδικαίως τοὺς κληρονόμους καὶ θέλουσιν ἐπισήμως ἀναγνωρίζεσθαι ὡς πληρεξούσιοι αὐτῶν, οὐδενὸς πρὸς τοῦτο ἔχοντες ἀνάγκην εἰδικοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου. Δύνανται ἐπομένως νὰ παρουσιάζωνται προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπων, ἐκλεγομένων ἐκ τῶν προσώπων, εἰς ἃ ἐπιπρέπει τοῦτο ἢ ἐγγχώριος νομοθεσία, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἵνα ὑπερασπίζωσιν ἐν πάσῃ ὑπόθεσιν ἀναγομένη εἰς τὴν κληρονομίαν, τὰ συμφέροντα τῶν κληρονόμων, διεκδικοῦντες τὰ δικαίωματα αὐτῶν ἢ ἀπαντῶντες εἰς τὰς κατ' ἐκείνων ἀπαιτήσεις. Ὀφείλουσιν οὐχ ἤττον νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ἢ εἰς τοὺς παρόντας, εἴτε προσηκόντως ἀντιπροσωπευομένους κληρονόμους, πᾶσαν ἀπαίτησιν, ἣτις ἤθελε προσαχθῆ εἰς αὐτοὺς κατὰ τῆς κληρονομίας, ὅπως δύνανται οἱ ἐκτελεσταὶ ἢ οἱ κληρονόμοι νὰ ἀντιτάττωσιν, ἐὰν ἔχωσι, τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν. Δύνανται ἐπίσης νὰ συνιστῶσι τὴν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονείαν τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν, ἐπὶ παντὸς ἀναγομένου εἰς τὴν κληρονομίαν, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, θεωρούμενοι ὡς πληρεξούσιοι τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν, οὐδέποτε δύνανται νὰ καταστῶσι προσωπικῶς διάδικοι, εἰς οἵανδήποτε ὑπόθεσιν σχετιζομένην πρὸς τὴν κληρονομίαν.

23. Τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα, ὡς καὶ ἡ διανομὴ τῆς παρὰ τοῦ θανόντος ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας, διέπονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας του. Πᾶσα ἀπαίτησις σχετικὴ πρὸς τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὴν διανομὴν θέλει κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων ἢ ἀρχῶν τῆς αὐτῆς χώρας καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς.

24. Ὅσακις Γερμανὸς τις ἐν Ἑλλάδι, ἢ Ἕλληγιν ἐν Γερμανίᾳ ἀποθάνῃ ἐν τόπῳ, ἐνθα δὲν ἐδρεύει προξενικὴ τοῦ ἔθνους του ἀρχή, ἢ ἀρμοδία τοπικὴ ἀρχὴ θέλει προβαίνει, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας, εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς κληρονομίας. Ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πράξεων τούτων μετὰ τῆς ληξιαρχικῆς τοῦ θανάτου πράξεως καὶ ἐγγράφων πιστοποιούντων τοῦ θανόντος τὴν ἐθνικότητα θέλουσι διαβιβάζεσθαι ὅ,τι τάχιον εἰς τὴν ἐγγυτέραν τοῦ τόπου, ἐνθα ἤθελον ἀνοιχθῆ ἡ κληρονομία, προξενικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀρμοδία τοπικὴ ἀρχὴ θέλει λαμβάνει ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ θανόντος καταληφθεῖσαν περιουσίαν πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ἐγγχωρίου νομοθεσίας διαγραφόμενα μέτρα, τὸ δὲ προῖόν τῆς κληρονομίας θέλει παραδίδεσθαι ὅ,τι τάχιον εἰς τοὺς ρηθέντας προξενικοὺς ὑπαλλήλους, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῇ 18ῃ παραγράφῳ προθεσμίας. Ἐννοεῖται ὅτι, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἀρμοδῖος προξενικὸς ὑπάλληλος παρουσιασθῆ ἢ πέμψῃ ἐπιτοπίως πληρεξούσιόν του, ἢ παρεμβᾶσα τοπικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς ἐν ταῖς προγενεστέραις παραγράφοις περιεχομένας διατάξεις.

25. Αἱ διατάξεις τῆς προκειμένης συνθήκης ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τῆς κληρονομίας ὑπηκόου ἑκατέρας τῶν χωρῶν, ὅστις, ἀποθανὼν ἐκτὸς τῆς χώρας τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἤθελε καταλίπει ἐν αὐτῷ κινητὰ ἢ ἀκίνητα.

26. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ προξενικοὶ πράκτορες εἰσὶν ἀποκλειστικῶς ἐπιφορτισμένοι τὴν ἀπογραφὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην νενομισμένην ἐργασίαν πρὸς διατήρησιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τῆς καταλειπομένης ὑπὸ τῶν ναυτικῶν, ἐπιβατῶν, καὶ ἄλλων ὁδοιπόρων τῆς χώρας των, θανόντων ἐν τῇ ἐτέρᾳ χώρᾳ, εἴτε ἐπὶ πλοίου, εἴτε ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.

27. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες

θέλουσιν ἀπολαύει ἐν ἑκατέρᾳ χώρα πασῶν τῶν ἐξαιρέσεων, προνομίων καὶ ἀτελειῶν, αἰτινες θέλουσι χορηγηθῆ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους πράκτορας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

28. Ἡ προκειμένη σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Ἐάν δὲ ἐν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, οὐδέτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναγγεῖλλη δι' ἐπισήμου δηλώσεως τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τῆς, ἡ σύμβασις θέλει παραμείνει ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἐν ἔτι ἔτος καὶ οὕτω ἐφεξῆς, ἕως οὐ παρέλθωσι δώδεκα μῆνες ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῆς. Ἡ ἰσχύς τῆς συμβάσεως ἀρχεται μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης παύουσιν ἰσχύουσαι πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν προγενεστέρως συνημμένων συμβάσεων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων Γερμανικῶν Κρατῶν περὶ δικαιωμάτων, προνομίων καὶ δικαιοδοσίας τῶν προξένων.

Π.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Αἱ κατὰ τὸ δεκάμηνον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1882 τελωνιακαὶ τῆς ἐπικρατείας εἰσπράξεις ἀναβιβάζονται ἐν συνόλῳ ὑπὸ τῆς ἐσχάτως δημοσιευθείσης προσωρινῆς ἐπισήμου καταστατικῆς εἰς 21,136,218 παλαιᾶς δραχμᾶς, ἐκ τῶν ὁποίων 1,626,802 ἀνήκουσιν εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας 21,509,415 εἰς τὸ λοιπὸν Κράτος, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ αὐξήσις ἐν τῷ αὐτῷ δεκαμῆνῳ διαστήματι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 εἰς τὸ ἔτος 1882 ὑπολογίζεται εἰς 3,002,584. Ἐν γένει τὸ δημόσιον ἀπὸ τελωνιακῶν εἰσπράξεων εἰσόδημα τῶν δρ. 23,136,218 διαιρεῖται κατὰ κεφάλαια ὡς ἐξῆς: Εἰσαγωγὴ 18,021,727, Ἐξαγωγὴ 1,

265,996, Διαμετακόμισις 163,278, Λαθρεμπόρια κλπ. 107,071, Ἐγγειοὶ φόροι 3,438,474, Δικαιώματα 139,669.

Ἰδιαιτέρως αἱ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1882 τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἀναβιβάζονται εἰς δρ. 3,196,273, ἐξ ὧν 258,081 ἀνήκουσιν εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας καὶ 2,938,191 εἰς τὸ παλαιὸν Κράτος, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ μῆν Ὀκτώβριος παριστᾷ ἐλάττωσιν καθ' ὅσον μεταβαίνομεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 εἰς τὸ ἔτος 1882. Ἐνῶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1881 αἱ τελωνιακαὶ τοῦ παλαιοῦ Κράτους εἰσπράξεις συνεποσώθησαν εἰς δρ. 2,988,611, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1882 κατέπεσαν εἰς δρ. 2,938,191, δηλαδή ἠλαττώθησαν κατὰ 50,420. Ἡ μεγαλειτέρα ὑπὲρ τοῦ Ὀκτωβρίου 1881 διαφορὰ συνίσταται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, τῆς ὁποίας αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1882 παριστῶσιν ἐλάττωσιν κατὰ δρ. 105,631· καὶ ἡ μεγαλειτέρα ὑπὲρ τοῦ Ὀκτωβρίου 1882 διαφορὰ συνίσταται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, τῆς ὁποίας αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1881 ἦσαν ὀλιγώτεραι κατὰ δρ. 65,598.

Ἐν γένει αἱ καθ' ὅλον τὸ Κράτος τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ Ὀκτωβρίου 1882 διαιροῦνται κατὰ κεφάλαια ὡς ἐξῆς: Εἰσαγωγὴ δρ. 2,299,737, Ἐξαγωγὴ 255,703, Διαμετακόμισις 16,807, Λαθρεμπόρια κλπ. 11,274, Ἐγγειοὶ φόροι 599,161, Δικαιώματα 13,591. Ἡ κατὰ λόγον τῶν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ εἰσπράξεων σημαντικότης τῶν διαφόρων τελωνείων παρίσταται κλιμακηδὸν ὡς ἐξῆς: Πειραιῶς δρ. 808,960 (εἰσαγωγὴ 797,895), Πατρῶν 525,022 (εἰσαγωγὴ 330,596, ἔγγειοι φόροι 190,746), Σύρου 324,248 (εἰσαγωγὴ 310,663), Καλαμῶν 229,575 (ἔγγειοι φόροι 141,812), Ζακύνθου 225,544 (ἐξαγωγὴ 136,660), Βώλου 216,156 (εἰσαγωγὴ 195,780), Κατακόλου 193,996 (ἔγγειοι φόροι 160,614), Κερκύρας 157,579 (εἰσαγωγὴ 123,333), Κεφαλληνίας 144,826 (εἰσαγωγὴ 71,377). Τὰ

λοιπά τελωνεῖα ἔρχονται κατόπιν, ὑπολογιζομένων τῶν τελωνιακῶν ἐκάστου εἰσπράξεων ἑλαττον τῶν 100 χιλιάδων δραγμῶν.

A. Γ.

ΝΑΥΠΗΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ναυπηγικῶν κέντρων κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀγγλίαν, τὰ σημαντικώτερα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ εἶναι ἡ Σύρος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἡ Κλύδη (Clyde). Θέλομεν ἐκθέσει ἀριθμούς τινας περὶ ἀμφοτέρων οὐχὶ βεβαίως ἐν τῇ προαίρεσει νὰ συγκρίνωμεν νάγον πρὸς γίγαντα, ἀλλ' ὅπως δώσωμεν γενικὴν ἐννοιαν τῶν τάσεων τῆς νεωτέρας θαλασσοπλοίας.

Σύρος.—Ἐν ἐλλείψει ἰθαγενοῦς ἐπισήμου ἀπογραφῆς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς γαλλικῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας. Ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1869 τὰ ναυπηγεῖα τῆς Σύρου παρήγαγον 77 ἱστιοφόρα πλοῖα χωρητικότητος 13,936 τόνων, κατὰ τὸ 1879 παρήγαγον 70 χωρητικότητος 6,817 τόνων καὶ κατὰ τὸ 1880 παρήγαγον 78 χωρητικότητος 6,568 τόνων. Περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, κατὰ 10 ὀλιγώτερον ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1879, ἐπληρώθη τὸ ἔλλειμμα κατὰ τὸ 1880 καὶ μάλιστα μετὰ πλεονάσματος κατὰ 1. Διαφέρει ἡ ἐννοια τῆς χωρητικότητος τῶν κατὰ τὰ ἐν λόγῳ τρία ἔτη 1869, 1879 καὶ 1880 κατασκευασθέντων πλοίων, διότι ἀπὸ 13,936 τόνων τῷ 1869 ἡ χωρητικότης κατέπεσεν εἰς 6,817 τῷ 1879 καὶ εἰς 6,568 τῷ 1880, ἡλαττώθη δηλαδὴ πλέον τοῦ ἡμίσεος.

Ἐν τούτοις ἡ αὐξήσις τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος αὐτῶν μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ νεωτέρα ἐν Σύρῳ ναυπηγία ἀποβλέπει μᾶλλον εἰς μικρὰ πλοῖα. Διατί; Ὁ λόγος

ἀπλούστατος, διότι τὰ μεγάλα ἱστιοφόρα πλοῖα δὲν ζητοῦνται καὶ δὲν ζητοῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ ἀνθέξωσι πρὸς τὸν συναγωνισμὸν τῶν ἀτμοκινήτων πλοίων. Ἐπειδὴ ἡ μικρὰ ἀκτοπλοία καὶ αἱ μικραὶ ἀνάγκαι τῆς κατ' αὐτὴν συγκοινωνίας δὲν εἰσῆλθον ἀκόμη εἰς τὸ πλήρες δρομολόγιον τῶν ἀτμοκινήτων, ἡ ναυπηγία τῶν μικρῶν ἱστιοφόρων πλοίων παρέχει ἔτι συμφέρον εἰς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦσιν οὗτοι τὰ σκάφη τῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἐκ τῶν ἐν ἔτει 1880 ναυπηγηθέντων ἐν Σύρῳ πλοίων 32 ἦσαν 5—50 τόνων, 22 ἦσαν 51—100 τόνων, 19 ἦσαν 101—200 τόνων καὶ 5 ἄνω τῶν 201 τόνων.

Αἱ τιμαὶ εἰς ἃς ἐναυπηγήθησαν τὰ ἀνωτέρω πλοῖα εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδεικτικαί, διότι τὰ χωρητικότητος 5—50 τόνων ὑπελογίσθησαν ἀντὶ 225 δρ. κατὰ τόνον, τὰ τῶν 51—100 τόνων ἀντὶ 237 δρ., τὰ τῶν 101—200 τόνων ἀντὶ 252 δρ., τὰ τῶν 201 τόνων καὶ ἄνω ἀντὶ 285 δρ. Ὅσον μείζονος χωρητικότητος ἦσαν τὰ πλοῖα, τόσο ἡ κατὰ τόνον τιμὴ αὐτῶν ἦτο ἀνωτέρα. Κατὰ μέσον ὄρον ἡ κατὰ τόνον τιμὴ ὄλων τῶν ναυπηγηθέντων ἐν Σύρῳ πλοίων ἐν ἔτει 1880 ἦτο δρ. 252, εἰς περίστασιν καθ' ἣν κατὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπελογίζετο εἰς 291. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη τῶν τιμῶν τῆς ἐν Σύρῳ ναυπηγίας πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἄραγε εἰς τὴν ἀνθηρὰν κατάστασιν αὐτῆς ἀπὸ λόγων προοδευτικῆς παραγωγῆς, ἢ μήπως ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὴν βίαν τῶν οἰκονομικῶν στενοχωριῶν, τὰς ὁποίας αἱ καταπεπονημέναι βιομηχανίαι παρουσιάζουσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν των; Ὑπῆρξεν ἄραγε ἀποτέλεσμα ἀφθονίας τῶν πρώτων τῆς ναυπηγίας ὑλῶν, ἢ καταβόθρα τῶν κερδῶν καὶ συντριβὴ τῶν ἐλατηρίων τῆς περαιτέρω προόδου τῆς; Περὶ τούτων καὶ ἄλλων σχετικῶν ἡ κυβερνώσα τὸν τόπον Πολιτικὴ Σχολὴ ἔχει ὅλην τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπαντήσῃ.

Κλύδη.—Κατὰ τὸ ἔτος 1881 κατασκευάσθησαν ἐκ

τοῖς ναυπηγείοις αὐτῆς 255 πλοῖα, ἐξ ὧν 21 ἦσαν ἱστιοφόρα χωρητικότητος 18,500 τόνων καὶ 234 ἀτμοκίνητα χωρητικότητος 241,805 τόνων. Ἐκ τῶν τελευταίων 8 ἦσαν πολεμικὰ χωρητικότητος τόνων 14,809, 13 θαλαμηγὰ χωρητικότητος τόνων 2,722, καὶ 212 ἐμπορικὰ χωρητικότητος τόνων 224,274. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1881 τὰ ναυπηγεῖα τῆς Κλύδης κατεσκεύασαν 261 πλοῖα χωρητικότητος 341,022 τόνων, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1882 ὑπῆρξαν ἔτι μᾶλλον παραγωγικά, διότι κατεσκεύασαν 291 πλοῖα χωρητικότητος 391,934 τόνων.

Ἡ πρόοδος λοιπὸν τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ τριετίᾳ (1880—1882) παραγωγῆς τῶν ναυπηγείων τῆς Κλύδης μαρτυρεῖται ἀπὸ ἀναλογιῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἐκτεθέντες ἀριθμοὶ καθιστῶσι περιττὸν πᾶν σχόλιον. Οὕτως, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἔποψιν τῶν πλοίων ἀπὸ 255 τῷ 1880, ἀνέβησαν ταῦτα εἰς 261 τῷ 1881 καὶ εἰς 291 τῷ 1882, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἔποψιν τῆς χωρητικότητος ἀπὸ 260, 305 τόνων τῷ 1880, ἀνέβησαν οὗτοι εἰς 341,022 τῷ 1881 καὶ εἰς 391,934 τῷ 1882.

Ἡ ὀλικὴ ἀξία, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἡ ἐν ἔτει 1880 παραγωγὴ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Ἀγγλικῶν ναυπηγείων, ἀνέβη εἰς 150,000,000 νέων δραχμῶν, ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ αὕτη πρὸς τὴν χωρητικότητα τῶν κατασκευασθέντων πλοίων εἰς 625 ν. δρ. κατὰ τόνον. Ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐμπορικὰ ἀτμοκίνητα, ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς 450 ν. δρ. κατὰ τόνον. Ἐν γένει ἡ ναυπηγία τῆς Κλύδης θεωρεῖται ὡς ἡ ὑπὸ τοὺς κρείττους ἄρους ἐν Εὐρώπῃ, διότι τόσον διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν πρώτων ὑλῶν (σίδηρος, γαιάνθραξ κλπ.), ὅσον καὶ διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἐν τῷ τόπῳ παρασκευὴν καὶ ἀκολουθίαν, δύναται νὰ κατασκευάζῃ πλοῖα ἀνταποκρινόμενα εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν παραγγελιῶν. Ἀμφίβολον εἶναι ἂν ἐν ἄλλοις ναυπηγείοις δύνανται ταχύτερον νὰ ἐκτελεσθῶσι πολυπλοκώτεραι ναυτικαὶ παραγγελίαι καὶ εἰς εὐθηνότερας τιμὰς.